

"Dočaraj hišće hač w wječeri," d'ěšo mać,
"njiz tyw powustudnu kotbasy."

Bórzy stejěšo reisatoy kat a šela
kotbasow na bližě. To běšo město, štož
sebi niktow nimu stajěš ujedawa.
Lity d'ěw běchu so hižo na to měrili.
Tuž tew tež njerijo pobychu. Rězmir
bě njiz tyw kotbasow naučětat, zo do-
sahachu tyžěw a d'ěw. Tež swirjo hu
rozubane a p'ěw w swojatyw dnyam
přihotowane. Služ bě skóněny wšě-
lko tar dolore hotowe, bě časire hi-
žo rěhtiji wysoko zalěžt. Tuž rěkaše
do toža, dorekž běše nazajtra hišće
wjele d'ětat. Chochu d'ěw sebi popot-
ruju tykancow napjic.

Bórzy w Měrcinke domskiw
poslednja swěca hasny a slěborny měs ač
hladaš z woružěskow nutř na w mězi spjacych....